

PIE ELVĪRAS IELAS BALTĀ NAMA

ZIGMĀRS UNGURS   JURIS GRUNDULIS, VALDIS KRAUKLIS UN ZIGMĀRS UNGURS

Jā, tieši tur, LNS galvenās mītnes pagalmā, šogad tika svinēta Pasaules Nedzirdīgo diena. Katru gadu organizatori cenšas pārsteigt nedzirdīgo sabiedrību ar arvien neparastākām, ekskluzīvām svinēšanas vietām. Ar prieku, bet ne ar īpašu pārsteigumu uzņēmām Nedzirdīgo dienas svinēšanu gan Rīgas Kongresu namā, gan Dzintaru koncertzālē, gan Rīgas Latviešu biedrībā un citās glaunās vietās. Taču šogad tiešām bija varens pārsteigums: nekādu spožu parketu, nekādu piļu un koncertzāļu! LNS prezidents Arnolds Pavlins izdomāja: nu kāpēc gan nevaram svinēt savus svētkus paši savās mājās tepat Elvīras ielā? Varam! Un nosvinējām skaisti!

Tūlīt pēc svētku atklāšanas pie jaunā Rehabilitācijas centra sastājās milzīga rinda (*skat. 9.lpp. – 9. attēlā*), lai apskatītu jaunās telpas. LNS darbinieki ieinteresētos mazās grupās izvadāja pa visiem trim stāviem un pastāstīja, kurās telpās kas

būs. Veselas trīs stundas cauri jaunā nama telpām plūda sajūsminātie ekskursanti. Anna Moiseja pēc ēkas apskates trāpīgi pateica: „Ar šo Rehabilitācijas centru Pavlins uzcēlis sev pieminekli?”. Patiesi vārdi, vai ne?

Tālāk lasiet 8. – 9. lpp.

MŪSU DIENA PIE ELVĪRAS IELAS

ZIGMĀRS UNGURS JURIS GRUNDULIS, VALDIS KRAUKLIS UN ZIGMĀRS UNGURS

SVĒTKU DALĪBNIEKIEM BIJA DAUDZ KO SKATĪTIES

Galvenais, ka visur varēja arī paši piedalīties.

Sportiskās aktivitātes bija uzrīkojuši Rīgas sporta klubi: bija gan dambretes telts (1.attēlā), gan bumbiņu mešana ar lauka hokeja nūjām finierī izgrieztos mērķa caurumos, gan miniboulings. Paldies SIA "Daba VES", kas sponsorēja pasākumam dzeramo ūdeni!

Ļoti saistoši norisinājās viceprezidentes Sandras Gerenovskas rosinātais – pavāru konkurss. Visas biedrības bija sarūpējušas savu virtuves arsenālu un gatavoja pašu izvēlēto ēdienu pasākuma apmeklētāju acu priekšā (6.attēlā). Gāja jautri: cepa, šmorēja, vārīja tējas. Viss bija. Galu galā žūrija (G. Birnīte, I. Klāsupa un R. Pšeničnaja – 5.attēlā no labās) paziņoja uzvarētājus: pirmajā vietā Rīgas biedrības Jelgavas grupa – visi attiecīgi noformēti tautiskā stilā, atbilstošs nosaukums, dekorācijas; otrajā – daugavpīlieši, bet trešo vietu dalīja valmierieši un rēzeknieši. Visi pagatavotie ēdieni tika izdalīti tautai, un vienubrīd pavāru telšu puse izskatījās kā milzīga ēdnīca – visi ēda slavēdami un laizīdamies.

SKAISTUMA UN TALANTU IZKOPŠANA

Sava telts bija arī kosmētikas cienītājam, kas pacietīgi sastājās rindā pēc skaistuma, lai profesionālas speciālistes viņām uzklātu kosmētiku un pamācītu, kā tas pareizi darāms (2.attēlā). Citā teltī dziednieks cienāja ar karstu ārstniecisko zāļu tēju un konsultēja, kādas tējas katrai kaitēi izvēlēties.

Savukārt kopas „Cerība” mākslinieki bija atvēruši veselu meistardarbnīcu, kur jebkurš viņu vadībā varēja pamēģināt radīt mākslu: gan apgleznot sejas un izgatavot rotas, gan gleznot (4.attēlā) un grebt kokā. Ļoti jauki, ka mūsu mākslinieki vienmēr tik atsaucīgi un līdzdalīgi!

CEĻU JAUNAI MODEI!

Valmieras vārdzirdīgo skola bija sagatavojuši uzvedumu – modes skati. Galveno domu neuztvēru uzreiz, tāpēc par to jautāju skolas tulkam Elīnai Jefremovai (7.attēlā – 1. no kreisās): „Jēga uzvedumam tāda, ka skolēni bija pret formām padomju laikā un pēc tam. Bet tagad atkal parādījusies vēlme, lai skolai būtu savas formas, pērkuras tās skolēnus varētu pazīt. Uzvedumam mēs sameklām pat pionieru atribūtiku – kaklautus, cepurītes.”

Vēl kādā sētas no stūrī lielos un mazos apmeklētājus ar saviem trikiem priecēja pašmāju cirka meitenes Jolanta Znotiņa un Marika Antonova. Visi varēja izmēģināt roku žonglēšanā, bumbiņu mētāšanā un ķeršanā (3.attēlā).

NOSLĒGUMA KONCERTS

Ap dienas vidu sākās svētku pasākuma otrā daļa – pašdarbnieku koncerts. Piedalījās, kā jau tas beidzamajos gados kļuvis par tradīciju, pilnīgi visas biedrības, kā arī KC „Rītausma”, Latvijas Nedzirdīgo jauniešu organizācija un Komunikācijas centra „nabaga vientuļās beibes”.

Par uzvedumiem nerakstīšu, jo tie jau bija redzēti jūnijā pašdarbības festivālā Liepājā. Tiesa, tajos šoreiz bija šis tas pamainīts. Tomēr vairākos pašdarbnieku izgājienos vairs nejutu to entuziasmu, ar kādu tie tika izpildīti Liepājā. Savukārt citi, piemēram, daugavpīliešu Austrumu cirks, joprojām piesaista.

Visumā koncerts bija izdevies. Noslēgumā viceprezidente Sandra Gerenovska sirsnīgi pateicās „visiem, visiem, kuri kaut pirkstiņu pielika, lai šos svētkus noorganizētu” (8.attēlā).

VIENĀ SKRIEŠANĀ

Vēlāk Sandrai pajautāju, ko viņa uzskata par raksturīgāko šī gada Nedzirdīgo dienas atzīmēšanā.

BALTĀ NAMA UN JAUNĀ NAMA

Sandra: „Godīgi sakot, nezīnu, nebija laika pavērot. Jau no pl. 7 vienā skriešanā, bija te tas jāzīdara, te kādam kas jāatgādina, citam kaut kas jāpasaka... Tikai uz beigām varēju apsēsties un koncertu mierīgi noskatīties.

Par ideju svinēt Elvīras ielā jāsaka – tā sanāca pati no sevis. Jo apstākļi spieda, sākumā jau gribējām rīkot „Rītausmā”, taču tur uzradās visādi šķēršļi – galvenais tas, ka zeme nav mūsu.

Vairākas reizes braucu uz Rīgas domi, tur sastapos ar nekompetenci, vienu reizi viens darbinieks pieprasa tādus papīrus, citu reizi cits darbinieks prasīja atkal citus papīrus, zaudējām daudz laika, bet jēgas nekādas. Rīgas dome arī atteicās pasākumu atbalsēt finansiāli. Labi, ka palīdzēja mūsu pašu SIA: Zīmju valodas centrs, Surdocentrs, Komunikācijas centrs, liels paldies viņiem! Kā visu izdevās realizēt, tas jāprasa tautai.”

LAI VĒRTĒ TAUTA!

Labi, jautāsim tautai! Jau Seneka teica: *Vox populi, vox dei* jeb tulkojumā no latīņu valodas: *Tautas balss – Dieva balss.*

Ēvalds Grabežs: „Tas labi, ka svētki notiek uz mūsu pašu zemes. Iepriecina šie visādie pasākumi, kuros visi varēja paši piedalīties un izmēģināt spēkus. Ļoti labi!”

Marina Ogorodņikova: „Ļoti patīk, ka ir tik daudz visādu pasākumu, super!”

Juris Grundulis, seniors: „Te ir labāk nekā agrāk citās vietās. Protams, tas lielā mērā atkarīgs no laika apstākļiem. Ja šodien būtu lietus, tad būtu problēmas, jo šeit viss notiek pagalmā zem klajas debess.”

Velta Kleina: „Šeit svinēt mūsu dienu ir pat daudz jaukāk, jo esam savā mājās un nekur nav labi kā mājās...”

Anatolijs Stepanuks: „Svinēšanu šogad nevar ne salīdzināt ar citiem gadiem, kad cilvēki tikai sanāk uz koncertu un, kad tas beidzas, tad nav kur palikt, ātri vien jāizklīst.

Šeit savu dienu varam atzīmēt paši savās mājās, nav jāmaksā noma par vietu, telpām, cilvēki labi jūtas starp savējiem. Viss ir lieliski, un es gribētu arī nākamgad šeit svinēt Nedzirdīgo dienu!” ▲

